

કળિયુગનો કેર

૯૫૨૪

કળિયુગનો કેર.

યાને Reg No. 76

જમાનાનો ફારફર.

— જીજીજી —

ચોજી જીવાં પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મણીલાલ શીવલાલ બુકસેલર વડોદરા.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦

૨^મ વત ૧૯૭૭

સને ૧૯૨૧

શા. પોપટનાલ અમદાવાદએ જાણ્યો. શ્રીજીન વિદ્યા
વિજય પ્રેમ રીઝીશોડના પુત્ર નીચે અમદાવાદ ૧૧૬.

કીમત ૦-૨-૦.

૬-૧૬ કળિયુગનો કેર.



- ૧ દયા કો દીલપર દયાળુ, કૃપાસિંધુ કૃપાળુ;
શિવલાલ સુત અર્જ કર્ણ, મણીલાલ મૂજ નામ ધરંજી.
- ૨ સરસ્વતિ માત મયાળુ, તુજ કૃપાએ વાણી ઉચ્ચાર;
- ૩ કાવ્યકળા હું કાંઈ ન જાણું, તુજ કૃપાએ નામ ઉચાર
- ૪ સહસ્ર જ્ઞાનો શેષ જે કાવે, પ્રજ્ઞા વિજ્ઞું મહા-
રેશ્વર આવે;
- ૫ ન આવે તુલના તારી, મમ માત દયાળી.
- ૬ પુત્ર પોતાનો મણીને જાણી, ગ્રેહો હાથ તમે મમ માડી;
- ૭ મુજ ઉપર કૃપા છે તારી, જય જય જય દેવી દયાળી.

સાખી.

પ્રજ્ઞ તનયા ઓ સારદા, મોર વાહની માત;
તુજ કૃપાએ મચ્યો રહ્યો, હરદમ દીનને રાત.
મમ ગુરુ સુરજપુરીની સહાયથી, કાવ્ય સફળ આ થાય;
શુર કૃપાએ માવડી, તું દુર નથી જરાય.
જાહાય કરમા સેવક જાણી, આશા મુજને છે બહુ તારી.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૧૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યાનો ડે

વિષય ૨ - ૩

કળીયુગનો વરસાદ.

તમારી આંખમાં બાપુ, હળાહળ ઝેર છે વ્યાપ્ત;
 દયા, ના, ના નથી ચાપુ, પછી વરસાદ શું વરસે.
 તમારી વાણી રૂપાળી, પરંતુ પેટમાં પાળી;
 નિહાળી સૌ કૃતિ કાળી, પછી વરસાદ શું વરસે.
 અરે જેને વચન આપ્યાં, અરે હા તેહ ઉથાપ્યાં;
 ગળાં તેના તમે કાપ્યાં, પછી વરસાદ શું વરસે.
 કરો કદી કોઈથી ચારો, રૂપાળી નીરખી નારી;
 રમો તેથી તમે જારી, પછી વરસાદ શું વરસે.
 ઉગાર્યા આશરો આપી, છતાં પૂરા બન્યા પાપી;
 તમે તે ડાળને કાપી, પછી વરસાદ શું વરસે.
 જીયારાં જ્યાં પશુ ચરતા, ચરી તે મોજથી ફરતાં;
 અરે તે ખેતરો બનતાં, પછી વરસાદ શું વરસે.
 કપાસે સૌનું મન માન્યું, મગર જેથી પડ્યું પાનું;
 પશુનું હુબ નવ જાણ્યું, પછી વરસાદ શું વરસે.
 ઉછેરી લાડકી લાડે, લઈ પૈસા ધરો ખાડે;
 દુઃખે દીન બાપડી કાઢે, પછી વરસાદ શું વરસે.
 બજારે શાક બહુ મલતાં, તથાપી તે નથી તરતાં;
 જીવોને હા ઝલે કરતાં, પછી વરસાદ શું વરસે.
 અરે ખેતી તણો પાચો, બળદ છે તેમની માચો;
 કતલ બહુ થાય છે ગાયો, પછી વરસાદ શું વરસે.
 વરણ ઉત્તમ થઈ જાતા, નહીં ખાવાનું પણ ખાતા;

મહીરા શેવી મલકાતા, પછી વરસાદ શું વરસે.
 બનીને ફાંકડા ફરતા, જરા ના પાપથી ડરતા;
 ઉંચો કર ના નથી કરતા, પછી વરસાદ શું વરસે.
 અરે સું ધર્મ પોતાનો, તમે તે ના જરા જાણો;
 બની બગલા ટીલા તાણો, પછી વરસાદ શું વરસે.
 મગર હીલના દયાળુ છે, પ્રભુ હા તેજ સારૂ છે;
 રદ્ય તમ સાવ કાળું છે, છતાં વરસાદ વરસે છે.
 વિનંતી ચંદ્રમણી કેરી, પ્રભુ તું ખ્યાનમાં ધરજે;
 સદા સદ્ગુણિ આપીને, મુખી તું હિન્દને કરજે.

લલીતાનું જાહેર લીલામ.

અરે આવો અરે આવો અમારી લાડકી લેવા
 રૂપેયા રોકડા લાવો અમે તૈયાર છે દેવા
 નથી કાંઈ ખોડ કે ખામી ખરે છે ખુબ રૂપાળી
 યુવાની છે પૂરી આઝી ન જરથી દ્યો તમે ન્યાળી
 ભણેલી છે ગણેલી છે શિવણ સારૂ શીખેલી છે
 ભરતમાં મસ મચેલી છે રસોઈમાં બનેલી છે
 સકળ સદ્ગુણની પેટી અમારી લાડકી એ છે
 ઉછેરી આપદા વેઠી ન એમાં જુઠ જરીએ છે
 તમે ના દામને રાશો નહીં કન્યા મળે આવી
 હીરો હાથે ચઢ્યો ખોશો શું કહીએ મુખથી ચાવી
 અરોછે માલ તેના તો મમર આઝાજ પડવાના.

છકરની છોડીને વાતો કહીએ એક હાકે ના,
 તમે મુઝાવ શું કરવા હશે વર વય વીશે મોટો;
 નથી તેની કશી પરવા બલેને છેક હો છોટો,
 બણેલો કે મૂરખ મોટો અગર જહાઠનો જોડો.
 નથી જોવો ખરો ખોટો અમારી દામપર દોટો,
 બલે સુરદાસ કે ઘેલો અગર દહીં દીવાનો હો
 મગર પેલા મકર મેલા પછી લાડી ઉપાડી લ્યો
 બડો બદમાશ કે કાફર અગર કાજળથી હો કાળો.
 મગર જરથી કરોને તર પછી કર ગાલીને માલો,
 બલે વાંઠેલ વ્યભીચારી ઉભય ડાચાં ગયા બેસી;
 અમે પૈસાના પુજારી અમોને કે પડી છે શી,
 નથી કંઈ રૂપને જોવું નથી કુળવાનપર મોવું.
 નથી ઘરનું કશું ખોવું નગદ નાણું છે લેવું,
 કદી જર હોય ના ઘરમાં મૂકો ઘર કે ગીરો વાડી;
 કશું જો હોત ના કરમા નથી પડી વાટમાં લાડી,
 ચવું જો હોય ઘરબારી હબરો લાંચ લાવોને.
 નહીતો કહીયે અખમારી અહીંથી દુર બાઓને,
 અમે તો એજ છે ધારી મની કલદાર ખખડાવે;
 અમારી લાકડી પ્યારી ઉમંગે તેજ ઉડાવે.

અરેરે સ્વાર્થી પિતા હશે શું ચંદ્રમણિ આવા
 સુતા ધારે દુખદ ચિતા કરી જમાત્રને ખાવા
 પીતા એ કે પૂરા શત્રુ સુતાનાં ચંદ્રમણી કેવાં

કસાઈથી કુડા હા હા ગણી લેવા પીતા એવા
સૂણી વાણી કઠીન બેરે હૃદય ભડકે બળે માડ
પ્રભુ તું ગાયની વારે હાવે ઝટ ધામ તો સાડ
ચંદ્રમણી.

તમારા પાપને લીધે.

ઉડી ગઈ અંગની લાલી ઉડી ગઈ આંખ પણ ચાલી,
પથારી વશ પડ્યા પિતા તમારા પાપને લીધે.
તમારા પેટનો ખાડો પૂર્યા લઈ પૂરતા પૈસા,
છતાં ના પાસ રહી કોડી તમારા પાપને લીધે.
હતું તે પણ થયું સ્વાહા થતા પ્રકોપ પાળકનો,
રહું ના ખાંડવા ખાવા તમારા પાપને લીધે;
બન્યા કાને બહુ બહેરા થયા આંખે અતિ અંધા,
ગળેના ઘેંસ ઉતરતી તમારા પાપને લીધે.
ભરીને પાપમય બાથું તમે જાવા થયા તૈયાર,
નથી મમ કદનો કાંઠો તમારા પાપને લીધે;
હવે કાં અશ્રુ ટપકાવો થવાનું તે થયું પિતા,
ચૂકી ચૂકી દુઃખદ ચિંતા તમારા પાપને લીધે.
તમારી ખારી પુત્રિ આ થતાં વિધવા વિપત વેઠે,
અહીંનિશ આ મુંઠા ઢાળે તમારા પાપને લીધે;
તમારા લાડમાં ઉછરી ખરે તે તાણતી પથરા,
ભરે છે નીચ ઘેર પાણી તમારા પાપને લીધે.
થતાં વિધવા કંઈક જાળા ગમે ચાલી કરી કાળુ,

બને છે કંઈક પાપીણી તમારા પાપને લીધે,
 કંઈક વિધવા અનાથાશ્રમ વિષે હા ! બાળ પ્રસવે છે,
 મરે છે કંઈક વણુ મોતે તમારા પાપને લીધે.
 દયા દુહિતાની દીલધારી અરે ઓ હિન્દવાત્ની હા,
 ગરીબડી ગાયને ગરદન લઈ જર માર્યો ના, ના;
 વિનંતિ ચંદ્રમણિ કેરી વિભૂ હે લક્ષમાં લેજે,
 ન વેચે બાપ બેટીને તું એવી સન્મતિ દેજે.
ચંદ્રમણી.

દીકરીના બાપને.

અરે ઓ દીકરીવાળા તમારા સ્વાર્થને બાળો,
 અરેરે લક્ષિના લોભે કરો શું કેર આ કાળો;
 બિચારી બે સમજ બાળા અરેરે આપી અંધાને,
 લઈ જર કર કરો કાળા ધરો એ ધિક ધંધાને.
 જરાએ ના નથી જોતાં ભલેને સાવ પાગલ હો,
 બુદ્ધોને બોખડો ભરો કલેવર સાવ કાજળ હો;
 ભલે ભાંગી અપ્રીણી હો ભલે જુદમી જુગારી હો,
 દટાયો સાવ દારૂમાં વિકારી યા વિઝારી હો.
 લખાડી હો લક્ષ્મી હો પૂરો પાખંડી ફંદી હો,
 ભલે નાનો દિવાનો હો અપંગી યા સ્વચ્છંદી હો,
 છતાં એ ખ્યારી પુત્રીને અરે તે સાથ પરણાવો,
 વિચારો કંઈક તો વા'લા, શરમ કંઈ લોકની લાવો.
 ખચિતે માનજો ના, ના, નિસાસાનું નલે નાથું,

કેના પ્રીત્વા થશે પળમાં જશે વિતી સુખદ વાણું;
 લઈને પુત્રીના પૈસા થયા છે કોણ રે સુખી,
 બતાવો તે મને બાપુ દીઠા છે તે મને દુઃખી
 ખરે કાગળ તણી નૌકા, ધરે લઈને દધિ તળીએ,
 લીધાથી દામ દુહિતાના, ચક્રી હા નર્કમાં ઠરીએ;
 ચહો મંગળ સુતાનું તો ન પૈસા પુત્રીના લેશો,
 નિહાળી યોગ્ય વર કન્યા તમારી તેહને દેશો.
 તમારી પ્યારી પુત્રીને પતિનું પૂર્ણ સુખ મળતાં,
 સુલાશિશ આપશે તમને ખરે, હરતાં અને ફરતાં.
 ચંદ્રમાણ.

ચાના શોખીનોને.

અરે એન્યા તણા શોખી કહું તે કાનપર ધરશો,
 ખુરી બાણી બલામત એ નકારી કોઈ પણ કરશો;
 પ્રજાતે ઉઠીને પેલા પીયો એને ઉકાળીને,
 કહો શું લાભ એથી છે દીયો ઉત્તર વિચારીને.
 વહાણે વેઠમાં એની ચુકે બીજો બધો ધંધો,
 કહો આ વિશ્વમાં એથી કવણ બીજો કહું અંધો;
 બપોરે પણ બદન બાફે વળી ટી સાંજરે તૈયાર,
 લગારે વાર લાગે તો બનો ખેરી ઉપર અસ્વાર.
 લવે છે કેટલા એવું અમોને ટેવ ગઈ પડી એ,
 ન તેથી ચા વિના ચાલે હવે ઇલાજ શો કરીએ,
 પૂછું તેને પ્રયત્નથી હું દીઠી'તી બાપકે દાદે,

તમે શું જોઈને વળગ્યા ન જોતાવો મને બદે.
 ઘટે છે ચા પીધે ધાતુ જઠરને મંદ પાડે છે,
 ખરે ક્ષય વાયુ જ્વર આદિ વગુ વ્યાધિ જગાડે છે;
 બન્યા નિર્માલ્ય બળધારી ગણી ચાને ઘણી પ્યારી,
 નકામો ખર્ચ ઉપાડી ન જોલો મોતની ખારી.
 અખિલા હિન્દમાં વ્યાપી પૂરી પીયાસણી પાપી,
 વટાળી સર્વ વ્યક્તિને છતાં ખીવા રહો ટાંપી;
 ખરે ચા, ખાંડને વયમાં કરોડો દામ ખરચાયે,
 છતાં ના છોડતાં છેડો બળી બુદ્ધિ ગઈ ક્યાંએ.
 તમે શા રંગપર રાખ્યા ધયા શા શુભૃથી ખૂશી,
 બતાવો તે મને બ વા ચુડેલે છે લીધા ચૂની;
 વિચારો કેંકતો વાલા ઉડાવો આંખ મીચીશું,
 સમય જ્યાં સાંકડો આવે પછી પસ્તાઓ તેથી શું.
 સમર્પણ હું કરું રનેહ ગઝલ આ શુભૃકારી જે,
 સ્વીકારો ચા ન સ્વીકારો બલા મરજી તમારી છે.

ચંદ્રમાણ.

વનિતાનો વિયોગી.

સનમ તું ક્યાં છુપી બેઠી જરા દિદાર દે તારું,
 તને માશુક મળવાને જીગર તલપી રહ્યું મારું;
 પ્રણય મમ પાછને પ્યાલી બનાવ્યો મસ્ત આસકને,
 હવે તરછોડીને દીદગર છુપાવું ના ઘટે તુજને.
 છુપી તું તો બહે છુપી મગર મયની ચઢી નિશા,

નહિ હરગીઝ તે ઉતરે તને હુંદું બધી દિશા,
 છતાં દીદારના દરશું દિવાનો નામ પર તારા,
 બની ફરહાદ સમ પરવા કરૂંના પ્રાણુની મારા.
 અવલથી પ્રેમની પ્યાલી મને દેવી હતી ના, ના,
 મગર સાકી બની તો તો મઝાદે લુંટવા આહા;
 શરાબી આ બન્યું બુલ બુલ તને ઊડે નહિ નાના,
 ગુબારે કાં સિતમગારી સખર કર હા રહમ કરહા.
 પ્રિયા તાવે તેરો ઉદ્દત જગરથી કલ્ય માની લે,
 સતમ ગમ ખવાર આશકને ઉગારી લે બચાવી લે.

પ્રેમી પત્રત.

છળાછળ પ્રેમનો બરીયો તમારો પત્ર છે મળીયો,
 નયનથી તે નીરગતાં હા જગરનો શોક સા ટળીયો,
 લખીને પત્ર એ રીતે જાગર મારી રહા લેજો,
 પીવાડો પ્રેમ પ્યાલી તો તમે તમે કદી છેડના દેજો.
 લખ્યું જે મર્મ મુજને પડી વિચારમાં વાંચી,
 તમારે મન ગમે તે હો, મગર મગ પ્રીત છે સાચી.
 તમારા નામની માળા જપુ છું રાતને દહાડી,
 ખુવારી પ્રેમની વ્યાપી કદી નહિં તે ઉતરનારી.
 પ્રતિતિ તેની શું આપું જગતનો નાથ જાણે છે,
 જગર ભેડી પછી છાંડે મુખની રાતહાં એ છે;
 પ્રથમથી પાન ચાવીને પછી જે કોયલા ચાવે,

ધરામાં ધીક છે તેને મહંતો મૂખથી કાવે.

ઉદય ભાવી થતાં આની વિયોગી યોગી મગશે હા,
વિના ભાવી બને છે શું બાણીને ભૂત ખવો કાં,
નથી ગણુતાં કશી મારો મગર માનો મુની મોટા,
થઈ વથ ભાવીને વરતે શકે કરીશું પછી છોટા.

ચંદ્રમણિ.

કૃપણને શીખામણ.

જહાંપર જન્મને ધારી તણ સૌ કુકૃતિ તારો,
વિષયની વાસના ટાળી ભલા ગોપાળ ગાતો જા,
બહુ વિષ બાટલી તોડી ન દીધી દામપર કોડી,
થયું શું લલિત જોડી કેંકનો તું કમાતો જા.
તણ કુસંગ દે કાલો સદા સત્સંગ કરવાલો,
પ્રભુના નામનો ખ્યાલો તું પીને ચાર પાતો જા,
અરિ ખટથી કરી ચારો દીધા ગુણ દૈવિ વિચારો,
પરંતુ તેહ સ્વીકારી મજા તેની હુંડાતો જા.
પરસ્ત્રી વિષની વેલી નક્કો દે નર્કમાં ઠેલી,
કરો વિભુ નામથી કેલી અમર ખુશલો ઉડાતો જા;
જગત મિથ્યા જરૂર જાણી, સદા હલમાં અમી આણી,
જગતપર જેટલાં પ્રાણી સર્વતું ચચાતો જા.
ખરી લે વાસના ધારી સર્વને દુખ દેનારી,
ખરે તેને તું સંહારી અમર પટ્ટી ધરાતો જા;

ચંદ્રમણિ.

અમેતો મસ્ત રેવાના.

ભલે આવી મળે કંચન કદિ લાખો કરોડો ધન,
 ન કોડિ પાસ પશુ નિશદીન અમેતો મસ્ત રેવાના;
 મળે મિથાનના લાડુ મળેવા પેટપુર ભાડુ,
 ભલે વાગે કદી જાડુ અમેતો મસ્ત રેવાના.
 મળે કદી સાલ દુશાલા મણિ મુક્તા તણી માળા,
 ભલે કદિ નિત મૃગ છાલા અમેતો મસ્ત રેવાના.
 કદિ મુંજે દર્ધ કે માન કરે કોઈ ભલે અપમાન,
 નહિં તે પર અમાર્જં ધ્યાન અમેતો મસ્ત રેવાના.
 નથી કાંઈ લાભ કે હાનિ નથી કાંઈ હર્ષ કે ગ્લાની,
 બની અદ્વૈતના ધ્યાની અમેતો મસ્ત રેવાના.
 અમાર્જં સ્થાન આહિહા જહાં વરસે સદા સુધા,
 કરી નીત પાન તેનું હા અમેતો મસ્ત રેવાના.
 અખંડાનંદ જ્યાં વાસે રહી તેના કદમ પાસે,
 અનલહુક ગાઈ ઉઘાસે અમેતો મસ્ત રેવાના.

કામીનો પોકાર.

મનોહર મુખડું તારૂં નિહાળ્યું જ્યારથી પ્યારી,
 નથી ગમતું મને ઘડિએ બની ધુરી દશા મારી;
 મદન બાળે બદન મારૂં દિવસને રાત હે વાલી,
 દયા તેની જરા લાવી રતિ રસની પીલા પ્યારી.
 કહેતી સખ રજ કીજે મળીશ આવી ખચીત વાલા,

દિવસ તેને બહુ વિત્યા ઠગે કરી વાયદા ઠાણા;
 વચન તે વખત આપેલું સહી શું પેલું પાતાળે,
 બની તું હાય બેવચની પુરવણું વેર શું વાળે.
 અરે એથી બહેતર છે ઉતારી લેતું આ ગરદન,
 નથી નાના હું બેકોલી ગણું તુજને હું તનમન ધન;
 દિવાનો પ્રેમમાં તારા બન્યો હું હે મહાકવી,
 જીગર બળી ખાખ થાયે છે કથા એ ક્યાં જઈ કહેવી.
 સૂતોછું સ્નેહ કંટકની કરી સૈયા હુંતો શાણી,
 નહિં છોડી હાયે છુટે હૃદયની તું થઈ રાણી;
 ભલે જવાંડ કે જીવ લે ગણામાં ઘોચીને ખંજર,
 પુરાયો પ્રેમ પિંજરમાં હવે દીલ ચાય તે તું કર.
 ટકોરો તેજને બસ છે સમજણીને શું સમજાવું,
 વચન આપી પછી વાલી ઘટેના બેવફા થાવું.

ચંદ્રમણિ

કન્યાવિક્રયની પુરી દશ્યા.

ચઢી તું ચારકે ફરતો ન પરવા કોઈની કરતો,
 બહુધા બંગલે રાખ્યો નચાવી નાયકા નાચ્યો;
 હુંટાવી લક્ષ્મી કંઈ દીધી શ્રીદા થઈ નૃત્યથી હા, હા,
 વિષયના સુખમાં અંધો બનીને છેક તેં મૂરખા.
 ઉડાવી મોજ મિત્રોથી કરીને હસ્ત તેં કાળા,
 ગયા તે મિત્ર ક્યાં તારા નિકટમાં રોજ રેનારા;

અથે તાડું શું તેની તેં ન રાખી કાઇએ પરવા.
 કરેલાં કર્મ જે કાળાં ખરે લાગ્યાં હવે ફળવા,
 બિચારી રંક પુત્રીનું ન માન્યું મેં જરી હા, હા.
 કસાઈ કાળ રૂપે થઈ ગળે કીધી છરી હા, હા.
 કહેને કુમળી કળીયેા સહે શું ઘા કુહાડાના,
 પિતા થઈ પુત્રીને પોતે ધરી તે કાષ્ટમાં હા, હા.
 નડે છે હાય તેની આ નરાધમ કાંઈ તો વિચાર,
 તને છે હા તને છે હા તને લાખો અરે ધિક્કાર.
 ગયા ક્યાં બંગલા તારા ગઈ ક્યાં ચારઠો ચાલી,
 પલકમાં સૌ થયું સ્વાહા રહ્યો હત લાગ્ય તું ન્યાળી.
 નથી પાસે પુર પટહા ઉઘાડો આમતું ધુણુ,
 પડી રેતી વિશે ભુંડા અભાગી શું તને લુચ્ચું.
 પ્રીયાનું કેણુ ના માન્યું દુભાવી તેહને પાપી,
 ગઈ તે હાય તરછોડી ગુરા શ્રાપે તને શ્રાપી.
 વીના વાંકે ખરે દુષ્ટે સતાવી દેવી હા તુજને,
 તને છે ધન્ય હે દેવી પ્રભુ રૂપે ગણ્યો મુજને
 હવી તું રૂપમાં રંભા સતી સીતા સમી શાણી,
 હકાડી આગ અક્ષલમાં કદર તારો ન મેં જાણી.
 ત્રીયાને તુચ્છ તરણાથી વગર વિચારથી માને,
 ખરે નર તેહ ખર તોલે હવે મન માહરું મને.
 નથી આ વખતમાં પાસે પ્રીયા કે પુત્રી ખ્યારી હા,
 નતો હું માગતો માપી ચરણમાં શીશ ધારી હા.

અરે કમલાઅ હા કયાંથી તને એ દેવીના દરશન,
દુરાત્માને સજેલું છે ભટકવું હા વિકટ વનવન.

(ગઝલ-કન્વાલી.)

અમો વિશ્વાસવાગાને, છુપાવી ઘા કરો શાને,
સતાવામાં આ લોગીને, ગુન્ડેગારી તમારી છે.
હસાવો રાવરાવો ને, અખત્યારી તમારી છે,
જાલે કરજો ઘટે તે તો, ગુન્ડેગારી તમારી છે.
કદી આકાશ જો તુટે ભલે ભુપ કહો ભારી,
જીગરનો પ્રેમ નહિ તુટે પ્રિયા મુજ પ્રાણથી પ્યારી.
જડેલા ખંધ નવ દુટે ખુશી એ ભાવિની ન્યારો,
છુટ્યા તે તો નહિ છુટે, પ્રિયા મુજ પ્રાણથી પ્યારી.
જુરાવો વા, રિખાવો વા, મુખત્યારી તમારી છે,
ફસાવી જીવ જાળે તે, ગુન્ડેગારી તમારી છે.
તપાવો છો તપેલીને, વળી ઘૂત ધાર રેડીને,
વિચારો શું દીલ કહો તે ગુન્ડેગારી તમારો છે.
જગતનો નાથ જે સારે સહન કરવું મુંગે મારે,
જરા સમજીને જોલોને, ગુજરો તે નકાસું છે.
જ્યાં દીલ સાફ ત્યાં શું છે, મણી મન સમજીને રેહે,
અમારી છે વફાદારી, પ્રિયા મુજ પ્રાણથી પ્યારી.



તૈયાર છે !

વાંચો !

જરૂર વાંચો !

કલીયુગના રાક્ષસો.

(કન્યાવિક્રય પ્રત્યે અરૂચી દર્શક નાવેલ.)

કાળા મોઢાના કાળા કૃત્ય કરનાર કલીયુગના રાક્ષસો ન જોયા હોય તો એક વખત આ પુસ્તક વાંચો. અધોર ભયંકર કૃત્યોને પ્રાધાન્ય પદ આપી તે વડેજ પોતાનું ગુજરાન ચલાવતા અને હજારો ગરીબોને પોતાના પંજમા ફમારતા તેવાથી જ. અવા ખાતર જરૂર સવા રૂપીયો ખરચી નાંખી આ પુસ્તક મંગાવો વખત ઉપર તે તમોને હજારો રૂપીયાનો નીતિ અને ધર્મનો ફાયદો કરાવશે પુસ્તક ડેમી ૮ પેજ ૧૪ ફોર્મનું પાકાપુંકાનું તૈયાર છે. છોટની પટીનાં પુંકાનો રૂ. ૧)

લખો:—બુકસેલર સુખલાલ નાથાલાલ

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

દરેક ગામના બુકસેલરો પાસેથી મળશે.

તૈયાર છે !

વાંચો ?

જરૂર વાંચો !

મહાસાગરનું મોતી અથવા પ્રેમની પ્રતિમા.

જો તમે તમારા બહાલા બચ્ચાઓનું બહેતર ચાહતા હો ! તેમની જીવન નાકા સુખરૂપ નિર્વિધને પસાર થાય તેમ ઇચ્છા કરાવતા હો, તેમનાં પવિત્ર કાર્યોથી તમારી જાતને પવિત્ર સમજતા હો, વળી પવિત્ર પ્રેમી હૃદયો એક બીજાને પુર્ણ વફાદાર રહેતાં કટલાં કટલાં દુઃખો સહન કરે છે. નરાધમો અને ચંડાળ જીવિના આસ જનો તેમના ઉપર કેવા જીલમો ગુજારે છે. તેને આબેહુજ ચીતાર રજુ કરે છે. લગભગ ડેમી ફોર્મ ૪૨ પાકુ સે નેરી પુંકું સુંદર ફોટાઓ કીંમત રૂ. ૨-૮-૦ પેપરેજ બુક.

લખો બુકસેલર સુખલાલ નાથાલાલ.

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

દરેક ગામના બુકસેલરોને ત્યાંથી મળશે.

